

Notă de informare privind jurisprudența Curții – Nr. 129

Aprilie 2010

Floarea Pop împotriva României - 63101/00

Hotărârea din 6 aprilie 2010 [Secția a III-a]

Art. 34

Victimă

Recunoașterea și repararea adecvată și suficientă de către instanțele naționale a încălcării Convenției: *pierderea calității de victimă*

În fapt - În 1993, fiul reclamantei a fost internat într-un centru de reeducare pentru minori. Ulterior, a fost transferat într-un penitenciar-spital, fiind diagnosticat cu afecțiuni grave de către medicul centrului. În ianuarie 1994, a decedat ulterior punerii în libertate și internării într-un spital civil. La cererea reclamantei, a fost inițiată cercetarea penală, dar cauza a fost clasată de către instanțele militare. Pe de altă parte, în 1998, reclamanta a introdus o acțiune în daune-interese în fața judecătoriei. În 2004, după multiple retrimiteri și amânări, curtea de apel a obligat Ministerul Justiției, precum și Administrația Națională a Penitenciarelor la plata în solidar a unei sume cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral, reținând că decesul a survenit din cauza erorilor comise de persoanele însărcinate cu supravegherea și îngrijirea fiului reclamantei. În 2005, curtea de apel a respins recursurile formulate de minister și de către Administrația Națională a Penitenciarelor.

În drept - Art. 2 și 3: *Admisibilitatea sub aspect procedural* – Printre alte capete de cerere, reclamanta reproșa autorităților competente că nu au efectuat o anchetă efectivă, imparțială și promptă care să poată conduce la identificarea și sancționarea persoanelor responsabile de moartea fiului său. Totuși, Curtea constată că în cadrul acțiunii în daune-interese instanțele interne au reținut drept cauze ale decesului fiului reclamantei erorile, omisiunile și neglijența personalului însărcinat cu supravegherea și îngrijirea acestuia pe durata detenției, precum și răspunderea ministerului și a Administrației Naționale a Penitenciarelor care, în calitate de angajatori, aveau posibilitatea de a identifica persoanele responsabile. Pe de altă parte, curtea de apel a enunțat obligațiile procedurale ale autorităților și a reținut mai multe deficiențe în cadrul anchetei penale desfășurate în cauză. Curtea consideră termenii folosiți de către instanțe, în special de către curtea de apel, pot fi considerați drept o recunoaștere, cel puțin în esență, a unei încălcări sub aspect procedural a art. 2 și a art. 3. Pe de altă parte, reclamanta a obținut ca despăgubire pentru prejudiciul moral o sumă care, deși inferioară celei acordate în general de către Curte în cauzele similare împotriva României, nu este lipsită de un raport de proporționalitate, cunoscându-se că instanțele interne nu pot acorda o despăgubire mai mare decât cea cerută de către partea interesată. Prin urmare, reclamanta a beneficiat de o reparație care poate fi considerată adecvată și suficientă. În consecință, este necesar să fie admisă excepția preliminară a Guvernului referitoare la pierderea, de către partea interesată, a calității de victimă.

Concluzie: Inadmisibilă (incompatibilitate *ratione personae*).

De asemenea, Curtea a concluzionat că inadmisibilitatea capetelor de cerere întemeiate pe aspectul material al art. 2 și al art. 3, al art. 6 § 1 (accesul la o

instanță) și al art. 13 coroborat cu art. 2, 3 și 6 § 1 (accesul la o instanță). În cele din urmă, a constatat încălcarea art. 6 § 1 privind durata acțiunii în daune-interese și a art. 13 prin absența unei căi de atac efective care să poată oferi un remediu în privința capătului de cerere referitor la durata procedurii.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de grefă, prezentul rezumat nu obligă Curtea.

Apăsați aici pentru a accesa *Note de informare privind jurisprudența* ([Notes d'information sur la jurisprudence](#))